

ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตบางรัก

นางสาวสมฤดี ชุมหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหารด้าน คือ ด้านกาสนับสนุนของผู้บริหาร ด้านบุคลากรที่ปรึกษาสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน ด้าน การพัฒนาตนเองด้านการวิจัย ด้านเจตคติต่อการทำวิจัย ด้านคุณธรรมของนักวิจัย ของครูในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรักและเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนใน 5 ด้าน โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ข้าราชการครู ในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 103 คน โดยใช้ตาราง krejcie และ Morgan โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก โดยแยกตามระดับการศึกษา วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (oneway analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe post hoc comparison)

ผลวิจัยพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหารด้าน คือ ด้านกาสนับสนุนของผู้บริหาร ด้านบุคลากรที่ปรึกษาสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน ด้าน การพัฒนาตนเองด้านการวิจัย ด้านเจตคติต่อการทำวิจัย ด้านคุณธรรมของนักวิจัย ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีระดับวุฒิการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรักในภาพรวม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 กล่าวคือเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษามาตรา 24(5) ได้บัญญัติว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และในมาตราที่ 30 ได้บัญญัติว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา” ผลต่อเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดมาตรฐานครูในระบบประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในมาตรฐานที่ 10 ด้วยว่า ครูมีความสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบ่งออกเป็น 7 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่ 3 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตัวบ่งชี้ที่ 7 ครูมีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

การวิจัยตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดมีนัยสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจำเป็นต้องนำกระบวนการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และผู้บริหารต้องวิจัยเชิงประเมินเกี่ยวกับสถานศึกษา เพื่อใช้ผลการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการตามพันธกิจ การวิจัยจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่นำผลมาใช้ในการพัฒนา ในขณะที่เดียวกันครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เรียนก็สามารถใช้กระบวนการวิจัยสร้างองค์ความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ดำเนินการสร้างภูมิปัญญาและความรู้ได้ (กรมวิชาการ, 2545) การวิจัยจึงเป็นนวัตกรรมสำคัญที่สถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้การวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้

การวิจัยในชั้นเรียน มีความสำคัญกับครูโดยตรง และถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูผู้สอนที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยต้องบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎี และการปฏิบัติการคิดค้นวิธีสอนหรือนวัตกรรมต่างๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนหรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นทักษะที่ครูผู้สอนจะต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นครูมืออาชีพในยุคปฏิรูปการศึกษา (ยุทธนา ปฐมวรชาติ, 2544)

การพัฒนาครูให้มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการจัดทำเอกสารเพื่อเสริมประสบการณ์ การจัดประชุมปฏิบัติการ การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู การคัดเลือกผลงานวิจัยเพื่อเผยแพร่ การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียน แต่ยังคงปรากฏว่าการทำวิจัยของครูส่วนใหญ่มีเป้าหมายเพื่อนำไปขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และยังพบว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจัง ครูที่ผ่านการอบรมยังไม่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาหรือขยายผล ครูจึงรู้สึกว่ามีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

หลายประการ ตัวอย่างเช่น ไม่สามารถนำความรู้จากการอบรมไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ มีข้อจำกัดด้านเวลา ขาดแรงจูงใจที่จะพัฒนางานวิจัย และพฤติกรรม

การบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายังไม่ส่งเสริมให้ครูสามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (สุวิมล ว่องวานิช, 2546)

การพัฒนาให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนถือเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้จริงในการทำงานตามปกติของครู ซึ่งในปัจจุบันสถานศึกษาในสำนักงานเขตบางรัก ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ยังมีข้อมูลไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นกรอบและแนวทางส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และเป็นข้อมูลสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก จำแนกตามสถานภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก จำนวน 103 คน จำแนกเป็นครูผู้สอน จำนวน 96 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ปีการศึกษา 2558 จำนวน 103 คน จำแนกเป็นครูผู้สอน 96 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน ได้มาโดยเทียบสัดส่วนตามการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางจิสซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จากการศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นแบบสอบถาม มีอยู่ 3 ตอน ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ครูและผู้บริหารสถานศึกษา จากสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและผู้บริหาร จากสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนของผู้บริหาร ด้านบุคลากรที่ปรึกษาสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ด้านคุณธรรมของนักวิจัย ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับครูและผู้บริหารสถานศึกษา ในการแสดงความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 5 ด้าน(ตามตอนที่ 2)

2.2 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาขอบข่ายการวิจัยในชั้นเรียน จากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงใช้ให้เหมาะสม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ใน 5 ด้าน ดังนี้

- 3.1 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร

- 3.2 ด้านบุคลากรที่ปรึกษาสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน

- 3.3 ด้านการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย

- 3.4 ด้านเจตคติต่อการทำวิจัย

- 3.5 ด้านคุณธรรมของนักวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จำนวน 5 ท่าน

5. นำแบบสอบถามที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แยกเป็นครูผู้สอน จำนวน 20 คน และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน

แล้วมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) แล้วนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนและวิเคราะห์เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำคำตอบของแบบสอบถามมากรอกลงในโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) วิเคราะห์ตอนที่ 1 โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตาราง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้ในแต่ละข้อกรอกลงในแบบกรอกข้อมูลในโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) โดยแยกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก

สำหรับการแปลความหมายของแบบสอบถามแยกเป็นรายข้อ รายด้านและรวมทุกด้าน ถ้อยคำในการแปลความของค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานของลิเคิร์ต (Likert อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 103) ซึ่งแปลค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ป้อนข้อมูลเข้าโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) และวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ทั้ง 5 ด้าน แยกรายข้อ รายด้านแล้วรวมทุกด้าน โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลผลเป็นความเรียงประกอบตาราง

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก ระหว่างครูและผู้บริหารสถานศึกษา โดยการหาสถิติค่าที (t-test)

5. ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเรียงตามลำดับความถี่

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา ความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรักโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหารมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากรที่ปรึกษาสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน ,ด้านการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย,ด้านเจตคติต่อการทำวิจัย และอันดับสุดท้ายคือด้านคุณธรรมของนักวิจัย

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับ **บัญชา อึ้งสกุล** กล่าวว่า การให้ความสำคัญต่อครูสนับสนุนครูในสถานศึกษา ผลิตผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยมาจากประสบการณ์โดยตรงหรือทาง สถานศึกษาหยิบยื่นให้นั่นเอง **นภาพร สิงห์ทัต** ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการวิจัยให้แก่ครูและบุคลากรประจำการทางการศึกษาในฐานะนักวิจัยประจำโรงเรียนสมรรถภาพพื้นฐานทางการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรประจำการ จะช่วยให้มีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย จะเป็นการเอื้ออำนวยให้ความร่วมมือในการวิจัย และพัฒนาหลักสูตรของ หน่วยงานต่างๆ

ด้านการบุคลากรที่ปรึกษาสำหรับงานวิจัย พบว่า ครูผู้ทำวิจัยในชั้น เรียน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู ในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางรัก อยู่ในระดับมากคือสถานศึกษาจัดให้มีประชุม ชี้แจงเพื่อให้คณะครูทราบนโยบาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อ พัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ **เซอร์ชเบอร์กมูเนอร์และสไลเดอร์แมน** ซึ่งอ้างใน **สมยศ นาวิการ** ได้กล่าวว่า การนำไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ย่อมอยู่ที่ ความต้องการของผู้บริหารที่จะเป็นผู้กำหนดนโยบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน มีการจัดกำลังบุคลากร งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการวิจัยที่ เหมาะสม จะให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายได้นั่นอยู่ที่ ความชัดเจนขององค์กรโกวิท **ประวาลพฤษย์** ได้กล่าวว่าผู้บริหารต้องมีภาพความสำเร็จของงานตลอดแนวและมีการสนองความต้องการที่หลากหลายของบุคลากรในองค์กร โดยมีขั้นตอนในการ ปฏิบัติที่สำคัญ คือ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้ปฏิบัติตามแนวดังกล่าว โดยการเยี่ยมเยียนไต่ถามและ ให้กำลังใจตลอดจนเสนอแนะวิธีการใหม่ๆ ให้ผู้ปฏิบัติเป็นระยะ

ด้านการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ซึ่งมีความสอดคล้องกับ**สมยศ นาวิการ** เห็นว่า ผลตอบแทนหรือผลลัพธ์จะมีความสำคัญและจะเป็นตัวทำให้เกิดพฤติกรรมได้ ขึ้นอยู่กับความพึง พอใจต่อผลตอบแทนซึ่ง ผลตอบแทนนั้นบุคคลจะต้องรับรู้ ว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากพฤติกรรม และถ้าหาก จะให้ผลตอบแทน มีผลกระทบต่อความพยายามของบุคคลหนึ่งๆ แล้วเขาจะต้องรับรู้ว่าการ เปลี่ยนแปลงในระดับของความพยายามจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในผลของการปฏิบัติงานของ เขา ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานการศึกษา ได้กำหนดวิธีการดำเนินงานของผู้บริหารที่สำคัญคือการส่งเสริม มาตรการที่ จะสร้างขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่และลดปัญหาต่างๆ ที่จะทำลาย

ขวัญ กำลังใจในการทำงานพร้อมทั้ง จัดให้มีการส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีผลงานดีเด่น ด้วยการ
ใช้วัฒนธรรมในกระบวนการทำงานตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เช่น การประชุมเสนอผลงานดีเด่น การ ส่งเสริม
ให้มีการเยี่ยมชมผลงานดีเด่น ส่งเสริมให้ผลงานเป็นฐานในการสร้างความก้าวหน้าของ ตำแหน่งหน้าที่ การ
งานสมยศ นาวิการ เห็นว่าผลตอบแทนหรือผลลัพธ์จะมีความสำคัญและจะเป็น ตัวทำให้เกิดพฤติกรรมได้
ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจต่อผลตอบแทนซึ่งผลตอบแทน นั้นบุคคลจะต้อง รับรู้ ว่าเป็นสิ่งที่ เกิดจาก
พฤติกรรม และถ้าหากจะให้ผลตอบแทน มีผลกระทบต่อความพยายาม ของบุคคลหนึ่งๆ แล้วเขาจะต้องรับรู้
ว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับของความพยายามจะทำให้เกิดความ เปลี่ยนแปลงในผลของการปฏิบัติงานของ
เขา ซึ่งสอดคล้องกับสำนักการศึกษา ได้กำหนดวิธีการ ดำเนินงานของผู้บริหารที่สำคัญคือการส่งเสริม
มาตรการที่ จะสร้างขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานใน หน้าที่และลดปัญหาต่างๆ ที่จะทำลายขวัญกำลังใจใน
การทำงาน รุ่ง แก้วแดง กล่าวว่า “ผู้บริหารจะต้องเน้นการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูแต่ละคนโดยการยกย่อง
ให้เกียรติและรางวัลเพื่อให้ ครูมีความภูมิใจในความสำเร็จทางการทำงานของตนเอง แล้วครูก็จะทำงานอย่าง
มีความสุขและมี พลังไปกระตุ้นเด็ก” การที่ผู้บริหารให้การยอมรับในความสามารถและให้การยกย่องเชิดชู
ความสามารถของครูที่มีผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียน ย่อมทำให้ครูมีความตั้งใจที่ จะทำงานมี แรงจูงใจ
และมีกำลังใจในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

ด้านเจตคติต่อการวิจัย ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นโดย
ภาพรวมและรายชื่อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก
คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการให้การนิเทศ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู ซึ่งมีความสอดคล้องกับ
มานพ วรรณรักษ์ กล่าวว่า ความ รับผิดชอบเป็นพันธะผูกพันที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่
และเป็นความรับผิดชอบ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ 1) หน้าที่การงานที่มีลักษณะคล้ายกัน ก็ควรรวมกันให้
อยู่ในความ รับผิดชอบของผู้ใดผู้หนึ่ง 2) คุณสมบัติและความสามารถของบุคคลที่ จะมอบหมายความ
รับผิดชอบ ว่าเป็นอย่างไร ควรจะมอบหมายหน้าที่ ความรับผิดชอบประเภทใดเพียงประเภทเดียว และ 3)
บาง กรณีงานไม่เหมือนกันแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรืองานที่มีลักษณะหน้าที่ การงานมากกว่าหนึ่งอย่าง
พนัส หันนาคินทร์ กล่าวว่า ควรสร้างความภาคภูมิใจในศักดิ์ ศรีแห่งอาชีพ โดยการมีสำนึกใน ภาระหน้าที่ที่
ต้องรับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมาย และได้รับความเชื่อถือจะก่อให้เกิดความศรัทธาและ ภาคภูมิใจในอาชีพ
ธงชัย สันติวงษ์ ได้กล่าวว่าความรับผิดชอบหมายถึง ข้อผูกพันของ ผู้ได้บังคับบัญชา อันสืบเนื่องมาจากการ
ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ความ รับผิดชอบอาจเป็นข้อผูกพันที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน
ไป หรืออาจสิ้นสุด ลงด้วยการที่ได้กระทำการ อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่รับมอบหมาย

ด้านคุณธรรมของนักวิจัย ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นโดย
ภาพรวมและรายชื่อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก พบว่า ครู ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สถานศึกษากระตุ้น และผลักดันให้ครูคิดปรับปรุงการ
เรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัย อันเป็นความก้าวหน้าทาง อาชีพของครูซึ่งมีความสอดคล้องกับ สมพงษ์
เกษมสิน ให้ความเห็นไว้ว่า สภาพการปฏิบัติงานของ สมาชิกในองค์กรใดก็ตาม ควรมีการให้บำเหน็จ

รางวัล การเลื่อน ตำแหน่งแก่ผู้ปฏิบัติงานดี ย่อมเป็นเครื่องจูงใจให้บรรดาผู้ได้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานมีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติ หน้าที่ การงานด้วยความขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและขวัญกำลังใจที่ดี อันเป็นหลักของการให้ บำเหน็จความดีความชอบ ระบบของการประเมินผลที่จัดทำขึ้น เพื่อหาคุณค่าของบุคคลในแง่ของการ ปฏิบัติงานและสมรรถภาพในการพัฒนาตนเองสำหรับเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน นั้นมานพ วรรณารักษ์กล่าวว่า การวิจัยในโรงเรียนเป็นความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของข้าราชการครู ด้าน หนึ่ง ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการบริหารบุคคล โดยยึดหลักปฏิบัติกันมาตั้งแต่ดั้งเดิม ว่าเป็น การให้บำเหน็จความชอบที่ได้รับด้วยเนื่องจากบำเหน็จ ที่บุคคลมีความพึงพอใจเท่านั้น จึงสามารถ นำมาใช้เป็น สิ่งจูงใจในการปฏิบัติงานองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงาน จะดูได้จาก เงินเดือนความมั่นคงสภาพการปฏิบัติงานความเชื่อมั่น จะปฏิบัติงานให้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ ลักษณะรูปแบบของการปกครองบังคับบัญชา โอกาสที่ จะมีความก้าวหน้าในหน้าที่ การ งานความเข้ากันได้กับเพื่อน ร่วมงานและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ **สมพงศ์ เกษมสิน** ให้ ความเห็นไว้ว่า สภาพการปฏิบัติงานของ สมาชิกในองค์การใดก็ตาม ควรมีการให้บำเหน็จรางวัลการ เลื่อนตำแหน่งแก่ผู้ปฏิบัติงานดีย่อมเป็นเครื่องจูงใจให้บรรดาผู้ได้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน มีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ การงานด้วยความ ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและขวัญกำลังใจ ที่ดี อันเป็นหลักของการให้บำเหน็จความดีความชอบ ระบบของ การประเมินผลที่จัดทำขึ้นเพื่อหา คุณค่าของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติงาน **วิสเลอร์ และฮาร์เปอร์** ให้ทัศนะ ว่า การประเมินผลการ ปฏิบัติงานแต่ละคนในหน่วยงานนั้น ได้แก่ การประเมินในเรื่องของกระบวนการ ทำงานหรือวิธีทำงาน พฤติกรรมการทำงานของแต่ละคน มีความรู้ ความสามารถ ความอดทน ในการทำงาน นั้น อย่างไร ประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานว่าได้ปริมาณและคุณภาพมากน้อยเพียงใดและมีอุปสรรคอะไรที่ จะต้องแก้ไขบ้าง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงาน เขตบางรัก

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับงานวิจัยเป็นหลัก เพราะการวิจัยในชั้นเรียน เป็นแนวทางใน การแก้ปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง ซึ่งสามารถทำให้ครูผู้สอนทราบ ปัญหาข้อบกพร่องใน รายวิชาที่สอนได้จริง

1.2 สถานศึกษาควรจัดสถานที่ หรือห้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือเป็น ห้องที่คอยให้คำแนะนำ คำชี้แนะในการทำวิจัยเพื่อให้งานวิจัยนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและ มีความถูกต้อง ตามขั้นตอนการทำด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรแก้ไขในส่วนของเนื้อหาในด้านต่างๆนี้ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น และมี ความกระชับใน การตั้งคำถามแบบสั้นๆแต่ได้ ใจความ

2.2 ควรมีการระบุหน้าที่ งานที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็น ส่วนสำคัญเพื่อให้ งานวิจัยนั้นดำเนินลุล่วงไปได้ด้วยดีและ บรรลุเป้าหมาย

2.3 ควรมีการระบุว่าสถานศึกษาควรให้ความสำคัญอย่างโปร่งใสในการให้ ครูผู้ทำการวิจัย ความก้าวหน้าในหน้าที่ การงานอย่างไร ในด้านใดบ้าง

เอกสารอ้างอิง

กิตติมา ปรีดีคิดก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น.

ทิสนา แจมมณี. (2540). แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา.

ทศพล สุดอำพัน.(2547). ผลสัมฤทธิ์ของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน.รายงานการศึกษาอิสระปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

น้อมศรี เกท.(2544). การวิจัยในชั้นเรียน.

บุรินทร์ ทองม้วน. (2545). การติดตามผลการพัฒนาและส่งเสริมครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู
ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น.

ประยูร อาษานาม. (2544). คู่มือวิจัยทางการศึกษา. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประสงค์ สังข์ชัย.(2540). รายงานการวิจัยการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน
ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4. ภูเก็ต : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4.

ประวิทย์ เอรารรณ. (2542). การวิจัยปฏิบัติการ.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2540). เพื่อความเป็นผู้นำของครูการศึกษาไทย.

รุ่ง แก้วแดง. (2545). เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษเรื่อง การวิจัยในยุคการปฏิรูปการศึกษา. ณ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลัดดา กองคำ. (2541). การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน
มัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วันทนา ชูช่วย. (2533). การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิไลวรรณ สมบูรณ์. (2523). ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการ บริหารการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชาติ ตั้งใจ. (2545). การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

ศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน.

อารี เมธากาศย์. (2538). การทำนายเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัด

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุดมศักดิ์ แสนกล้า. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารที่ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดต่างกัน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สุรินทร์ : สถาบันราชภัฏสุรินทร์.